95 שמואל בי

כיבוש ירושלים

<u>שמואל ב פרק ה</u>

ו) וַיֵּלֶךְ **הַּמֶּלֶךְ וַאֲנְשִׁיו** יְרוּשָׁלַם אֶל הַיְבֶסִי יוֹשֵׁב הָאָרְץ אֶל הַיְבַסִי יוֹשֵׁב הָאָרְץ וַיּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לא תָבוֹא הַנַּה

בִּי אָם הֶסְירְדְּ הַעְוְרִים וְהַפִּסְחִים

לֵאמר לֹא יָבוֹא דְוִד הַנָּה:

ּ: וַיִּלְכַּד דְּוִד אֵת מְצֻדַת צִיוֹן הִיא עִיר דְּוִד:

רו) וַיּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל מַכֵּה יְבֶסִי **וְיִגַּע בַּצְנּוֹר**

וְאֶת הַפִּסְחִים וְאֶת הַעְוְרִים שְׂנָאֵי נֶפֶשׁ דָּוִד

ּ עַל כֵּן יאמְרוּ עָוַר וּפִּפֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל הַבָּיִת

(ט) וַיֵּשֶׁב דְּוָד בַּמְּצֵדְה וַיִּקְרָא לָהּ עִיר דְּוִדּ וַיָּבֶן דְּוִד סְבִיב מִן הַמִּלוֹא וָבַיְתָה:

(י) וַיֵּלֶדְ דָּוִד הָלוֹדְ וְגָדוֹל וַיִקוָק אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ :

דברי הימים א פרק יא

(ד) וַיֶּלֶךְ דָּוִיד וְכָּל יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם הִיא יְבוּס (דְּיָטְ הָיְבוּס יִּשְׁבֵּי הָאָרֶץ: וְשָׁם הַיְבוּסִי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: (ה) וַיּאמְרוּ יִשְׁבֵי יְבוּס לְדָוִיד לא תָבוֹא הַנָּה

וַיִּלְכֹּד דָּוִיד אֶת מְצֻדַת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִיד: וֹ) וַיּאמֶר דָּוִיד

כָּל מַכֵּה יְבוּסִי בָּרָאשׁוֹנָה יִהְיֶה לְראשׁ וּלְשָּׁר וַיַּעַל בָּרָאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וַיְהִי לְראשׁ:

(ז) וַיֵּשֶׁב דְּוִיד בַּמְצָד עַל כֵּן קָרְאוּ לוֹ עִיר דְּוִיד: (ח) וַיָּבֶן הָעִיר מִסְבִיב מִן הַמִּלוֹא וְעַד הַסְּבִיב **וִיוֹאָב יְחַיֶּה אֶת שְׁאָר הָעִיר:**

(ט) וַיֵּכֶּדְ דָּוִיד הָלוֹדְ וְגָדוֹל וַיקוָׁק צְּבָאוֹת עִפּוֹ : פ

1. רש"י ד"ה אל היבוסי

מצודת ציון נקראת יבוס, ומזרעו של אבימלך היו, והיו להם שני צלמים, אחד עור, ואחד פסח, שנעשו על שם לצחק ויעקב, ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך, ולכך לא הורישום כשלכדו את ירושלים, לא לכדו את המצודה, כמו שנאמר (יהושע טייו:סייג). ואת היבוסי יושב ירושלים לא יכלו יושבי יהודה להורישם, ותניא אמר רבי יהושע בן לוי. יכולין היו, אלא שלא היו רשאין (ספרי דברים ייב:ייז).

2. פרקי דרבי אליעזר פרק לו

ּוְרָץ לְהָבִיא בֶּן בָּקָר, וּבָרַח לְפָנָיו בֶּן הַבָּקָר וְנִכְנַס לִמְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה, וְנִכְנַס אַחֲרָיו שָׁם וּמָצָא שָׁם אָדָם וְחַוָּה שׁוֹכְבִים עַל הַמִּטוֹת וִישֵׁנִים, וְנֵרוֹת דּוֹלְקִין עֲלֵיהֶם, וְרֵיחַ טוֹב עֲלֵיהֶם כְּרֵיחַ נִיחוֹחַ, לְפִיכָךְ חָמַד אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה לַאֲחֻזַּת קָבֶר. אָמַר לִבְנֵי יְבוּס לִקְנוֹת מֵהֶם אֶת מְעָרַת ַהַמַּכְפֵּלָה בְּמֶכֶר טוֹב וּבְזָהָב וּבִשְּׁטַר עוֹלָם לַאֲחֻזַּת קָבֶר. וְכִי יְבוּסִים הָיוּ וַהֲלֹא חִתִּיִּים הָיוּ, אֶלָּא עַל שֵׁם עִיר יְבוּס נִקְרָאוּ יְבוּסִים, וְלֹא קִבְּלוּ הָאֲנָשִׁים. הִתְּחִיל כּוֹרֵעַ וּמִשְׁתַּחֵוֶה אֱלֵיהֶם, שַׁנָּאֱמַר [בראשית כג, יב] וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ. אָמְרוּ לוֹ אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא עָתִיד לִתֵּן לְדְּ וּלְזַרְעֲדְּ אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל, כְּרֹת בָּרוּדְ עָפָּנוּ שְׁבוּעָה, שֶׁאֵין יִשְׂרָאֵל יוֹרְשִׁים אֶת עִיר יְבוּס כִּי אִם בּּרְצוֹנָם שֶׁל בְּנֵי יְבוּס. וְאַחַר כָּדְ קָנָה אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה בְּמֶכֶר זָהָב וּבִּכְתַב עוֹלָם לַאֲחֻזַּת עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמֵר [שם טז] ַויִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבֶּר בְּאָזְנֵי בְּנֵי חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַּסֹתֵר.

ֶמֶה עָשׂוּ אַנְשֵׁי יְבוּס, עָשׂוּ צְלָמִים שֶׁל נְחשֶׁת וְהֶעֱמִידוּ אוֹתָן בָּרְחוֹב הָעִיר וְכָתְבוּ עֲלֵיהֶם שְׁבוּעַת אַבְּרָהָם. וּכְשֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ רָצוּ לִכָּנֵס בְּעִיר הַיְבוּסִי, וְלֹא הָיוּ יְכוֹלִין לִכְּנֵס מָפְּנֵי אוֹת בְּרִית שְׁבוּעַת אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר [שופטים א, כא] וְאֶת הַיְבוּסִי ישֵׁב יְרוּשָׁלַיִם וְגוֹ׳. וּכְשֶׁמְּלַדְּ דְּוִד וְרָצָה לִכְּנֵס בְּעִיר הַיְבוּסִי לֹא הָנִּיחוּ אוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר [שײב ה, ו] וַיּאֹמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא תָבֹא הַנָּה וְגוֹי. וַהֲלֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל ַהַנָּם, אֶלָּא מִכֹּחַ בְּרִית שְׁבוּעַת אַבְרָהָם רָאָה **דְּוִד וְחָזַר לַאַחוֹרָיו**, שֶׁנָּאֱמַר [שם ט] וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְּצֵדָה. אָמְרוּ לוֹ אֵין בּיַּ אַתָּה יָכוֹל לִכָּנֵס בְּעִיר הַיְבוּסִי עַד שֶׁתָּסִיר כָּל הַצְּלָמִים ַהַ**לָּלוּ שֶׁכָּתוּב עֲלֵיהֶם אוֹת שְׁבוּעַת אַבְרָהָם**, שֶׁנֶּאֱמֵר [שם ו] ּכִּי אָם הֱסִירְדָּ הָעָוְרִים וְהַפִּסְחִים, אֵלוּ הַצְּלָמִים שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם עַל כֵּן יאׁמְרוּ עָוֵּר וּפָּסֵחַ לֹא יָבוֹא אֶל הַבָּיִת [שם ח]. אָמַר דָּוִד לַאֲנָשָׁיו כָּל מִי שַׁיַּעֲלֵה בָרְאשׁוֹנָה וִיָּסִיר אֵת ָהַצְלָמִים הַלָּלוּ שֶׁכָּתוּב עֲלֵיהֶם אוֹת בְּרִית שְׁבוּעַת אַבְרָהָם, יָהִיֵה לִרֹאשׁ. וְעָלָה בָּרָאשׁוֹנָה יוֹאָב בֵּן צְרוּיָה, וַיִּהִי לִרֹאשׁ, שֶׁנֶּאֱמֵר [דברי הימים א, יא, ו] וַיַּעַל בָּרְאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן שֶׁנֶּאֱמֵר [דברי הימים א צְרוּיָה. וְאַחַר כָּדְּ קָנָה אֶת עִיר הַיְבוּסִי לְיִשְׂרָאֵל בִּכְתַב עוֹלָם לַאֲחֻזַת עוֹלָם. מֶה עָשָׂה, לָקַח מִכָּל שֵׁבֶט חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים, הֲרֵי כָּלָן שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים, שֶׁנֶּאֱמַר [דברי הימים א, כא, כה] וַיִּתֵּן דְּוִיד לְאָרְנָן וְגוֹ׳:

3. <u>רד"ק שמואל ב פרק ה</u>

והחכם רי אברהם אייע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפיי העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה: 96 שמואל בי

10. Yigal Yadin, The Art of Warfare in Biblical Lands

The word "gutter" posed a problem. To what could it refer: The fortress of Zion was sited on a hill just south of today's Old City of Jerusalem, and archaeological excavations on this site revealed a vertical tunnel by which the inhabitants of the Jebusite city could reach an outside well in time of siege. This led some scholars to relate the "gutter" to this tunnel, suggesting that David was calling on his men to storm the city through this tunnel. But this is hardly feasible, for the tunnel was narrow and vertical.

An alternative theory—suggested by the late Professor E. L. Sukenik—is to translate the Biblical Hebrew word Zinnor not as "gutter" but as a weapon rather like a three-pronged pitchfork or a trident. The Hebrew letter for "and" is w, and w is also the Hebrew suffix for "his." By moving the letter w back one space in the text and reading it as the suffix of "Zinnor" rather than a prefix for the succeeding word, we would get the following phrase which would make the action clear: "Whosoever . . . smiteth . . . the lame and the blind with his trident. . . ."

11. רלב"ג

יגע בצנור והוא **המרזב** שנשפכים ממנו המים וישחית עם השחתתו את הצנור הפסחים והעורים שהם **שנואי נפש** דוד מצד שימנעוהו מלבוא אל הבית יהיה לו גמול כך וכך

https://biblicalisraeltours.com/2017/08/davids-conquering-jerusalem/

https://youtu.be/XXHiXuPw7zM

4. The Antiquities of the Jews, 7.61–7.70

Flavius Josephus translated by William Whiston

611. Now the Jebusites, who were the inhabitants of Jerusalem, and were by extraction Canaanites, shut their gates, and placed the blind, and the lame, and all their maimed persons, upon the wall, in way of derision of the king, and said that the very lame themselves would hinder his entrance into it. This they did out of contempt of his power, and as depending on the strength of their walls. David was hereby enraged, and began the siege of Jerusalem, and employed his utmost diligence and alacrity therein, as intending by the taking of this place to demonstrate his power, and to intimidate all others that might be of the like [evil] disposition towards him. So he took the lower city by force, but the citadel held out still; whence it was that the king, knowing that the proposal of dignities and rewards would encourage the soldiers to greater actions, promised that he who should first go over the ditches that were beneath the citadel, and should ascend to the citadel itself and take it, should have the command of the entire people conferred upon him. So they all were ambitious to ascend, and thought no pains too great in order to ascend thither, out of their desire of the chief command. However, Joab, the son of Zeruiah, prevented the rest; and as soon as he was got up to the citadel, cried out to the king, and claimed the chief command.

5. רש"י שמואל ב פרק ה

העורים והפסחים - הם עבודת כוכבים שלהם:

6. יגאל ידין (תורת הלחימה בארצות המקרא)

"They parade in front of them a blind woman and a deaf man and you speak as follows: 'See! here is a blind woman and a deaf man. Whoever does evil to the king and the queen, let the oaths seize him! Let them make him blind! Let them make him deaf! Let them blind him like a blind man! Let them deafen him like a deaf man! Let them annihilate him, the man himself together with his wife, his children, and his kin!"

See separate source file

7. מצודת ציון ב:ה

(ח) בצינור - שם המגדל:

8. רש"גב:ה

ויגע בצינור - לשון גובה **המגדל** כי שם היו נתונים כוכבים ומזלות שלהם...

9. תהילים מ"ב, ח:

״תְּהוֹם אֶל תְּחוֹם קוֹרֵא לְקוֹל **צְנּוֹרֶיף** כֶּל מִשְׁבָּרֶיף **וְגַּלִּיף** עַלִי עַבַרוּ״ 87 עמוד עמוד פר שמואל בי

88 עמוד עמוד בי

